

L'agenda social pendent

A poc més de sis mesos de les eleccions municipals, ja en la recta final del mandat iniciat el 2019, convindria no deixar de banda ni deixar caure en l'oblit la importància que té el debat en democràcia, més encara si Tortosa n'arrossega uns quants de pendents que s'hauran de recuperar en un moment o altre.

Aquest mandat no ha estat precisament un exemple de tranquil·litat, rutina de gestió i calma política. Fenòmens climatològics, crisi sanitària, social, humanitària, econòmica, política...; de fet, el pitjor dels escenaris per a un Govern municipal a Tortosa, que passà de la minoria a la minoria reforçada amb el Pacte per Tortosa, i que novament ha tornat a la minoria amb el trencament del pacte i la renúncia d'Enric Roig a l'acta de regidor aquest mes de novembre.

Cronològicament, l'últim dels episodis que porta a reclamar aquesta agenda social pendent a Tortosa, es produí en el ple del passat dilluns 7 de novembre. Es portava a debat i votació la creació del servei públic municipal de llar

d'infants. Per tal de posicionar el debat en el seu context, caldria deixar establerts tres condicionants que defineixen l'estat actual de la qüestió;

1. El nucli urbà de Tortosa no disposa de cap llar d'infants de titularitat pública.

2. L'etapa educativa 0-3 és la gènesi de la desigualtat en el rendiment acadèmic posterior, i determinant en les possibilitats d'èxit a més llarg termini. Avançar cap a la universalització de l'etapa 0-3 és una estratègia clau per reduir les desigualtats socials i educatives. La inversió en la primera infància és de les més productives que poden dur a terme les administracions públiques, incrementa l'èxit educatiu, fa créixer l'economia i és clau per disminuir les desigualtats socials en l'aprenentatge.

3. Tortosa és escolarment una ciutat altament segregadora, any rere any, i els informes de la Fundació Bofill ens posen davant d'una realitat gens agradable però cronicada en el temps.

A Catalunya l'educació 0-3 és un dret reconegut a tots els infants i

que les administracions han de garantir, tot i que no està establerta com una etapa universal i gratuïta de l'ensenyament. Si es consulten les dades d'escolarització i la seva evolució per municipis entre els cursos 2013-14 i 2019-20, publicades pel Casal dels Infants en el seu informe sobre l'etapa 0-3 a Catalunya, Tortosa té dades preocupants. Entre el curs 2013-14 i el 2019-20, Tortosa ha vist decreixer l'alumnat 0-3 en un 4 %.

Durant l'actual curs l'alumnat d'I2 dels centres de titularitat pública ja té garantida la gratuïtat. Segons el Departament d'Educació, aquesta gratuïtat s'anirà implementant en tota l'etapa en els exercicis futurs. I on és el problema? En aquelles ciutats com Tortosa, al seu nucli urbà del qual no es disposa d'una llar d'infants pública.

Fer pedagogia de la necessitat de l'etapa 0-3, convèncer un govern que no creu en la productivitat i retorn social d'aquesta inversió, implementar i prioritzar una agenda social que la dreta qualifica de despesa mai ha estat una tasca fàcil. Compartir govern amb socis que

tenen una visió economicista de la política i que dissenyen totes les polítiques públiques des de la premissa del cost-despesa ha suposat veritables dificultats en l'impuls de les polítiques socials i d'educació, habitatge, igualtat, feminismes, memòria democràtica, gestió del padró municipal i polítiques d'acollida i de salut.

Discutir, ara sí, la proposta presentada al ple és una mostra més de l'oportunisme electoralista de la dreta i crec que no aporta massa contingut de qualitat al debat; fora com fora, la inèrcia dels fets i la demanda social havien fet virar Junts x Tortosa de la negativa a la proposta.

La constitució de la comissió tècnica, preceptiva o no, anunciava un primer pas en la normalització de l'etapa educativa de 0-3 a Tortosa. Cert que personalment no comparteixo l'emplaçament ni el model de gestió proposats, però és un primer pas, fins fa molt poc inimaginable. No és menys cert tampoc, que escoltar afirmacions per part de l'alcaldeessa transcrits als mitjans com que la llar no costarà ni

Josep Maria Beltran Subirats
educador social

un euro a la ciutat és la prova manifest de la immobilitat del seu marc ideològic que segueix pensant en termes de despesa en comptes d'inversió.

Deixeu-me fer una darrera reflexió, si després d'anys de demandes d'una llar d'infants pública a Tortosa, si en el moment en què es proposa l'inici de l'estudi per materialitzar-la, l'oposició majoritària s'hi posa d'esquena, és que no hem entès res. Les alternatives polítiques mai provenen d'on no hi ha capacitat de lideratge; si l'estratègia i el tacticisme polític de volada curta han de significar la paràlisi de projectes vitals per a Tortosa, potser és que no hi ha alternativa al model vigent. Els vots i les urnes tindran la darrera paraula.